

Üllatuslik balletietendus Estonias

"Kultuurilist", 20. 8/95

Reedel, 13. oktoobril läksin Estoniasse, et järjekordselt nauvida Kaie Kõrbi fantastilist tantsu "Don Quijotes". Ei ajalehtedes ega teatri fuajee afišil polnud mingit märget, et etenduses osatäitjate osas mingid muudatused toimuvad. Mis kavalehel kirjas oli, seda ma ei tea, aga... üllatusi tuli ridamisi.

Eesriide avanedes sai selgeks, et näen teatri noort balletikoosseisu. Leidis aset esimest aastat Estonias fantsiva, Tallinna Balletikooli kevadise lõpetaja (Enn Suve klass) Sta-

nislav Jermakovi debüüt esitantsija (Basilio) osas. Juba kevadisel diplomietendusel ja hooajalõpu galal võis veenduda, et tegemist on erakordselt andeka ja hea kooliga noore inimesega. Jermakovil on seljatega mitu rahvusvahelist konkurssi, nüüd siis esimene vastutusrikas roll klassikalises balletis. Suurima elamuse pakkus viimase vaatuse divertissement, kus võis tantsida iseennast (klassikaliste ballettide finaalis jääb ära vajadus n.-ö. osa kujundada, lava on tantsu päralt).

Jermakovi tants on viimistletud, elegantne ja aristokraatlik. Taolist

hüpete ja pöörete tehnikat, ka "lah-tisi jalgu" ja tantsulist vabadust ei mäleta balletikooli varasemate lõpetajate puhul. See on uus kvaliteet. Noor tantsija on lüürik ja ega Basilio päris tema roll ole, ent särav tants vabandab paljugi. Ja kui ma veel kuulsin, et noormees tuli välja ilma üld- ja orkestriproovita (!), siis jäi üle ainult pead vangutada ja rõõmustada — balletirepetiitorite ja partnerite abiga jõudis ta võidukana finaali.

Peale debütandi üllatas tema partneri **Kati Ivaste** (Quiteria) edasimineku. Baleriinile oli see kolmas

esinemine selles osas. Kevadisega võrreldes on tantsu juurde tulnud vabadust, orgaanilisust, teravust. Ilus noor esipaar!

Aga rõõmustasid mitmed teisedki. Nimiosas oli väljendusrikas **Raivo Ilmsalu** (lõpetas kevadel Pedagoogikaülikooli); temperamentne on paar — Tänavatantsijatar (**Marina Kesler**) ja toreadoor Espada (**Andrus Kämbre**); jäi meelde kelmikas-graatsiline Amor (**Inna Sõrmus**) unenäopildis, **Tiina Krip-saar** mitmes ilusas variatsioonis jt.

Ebameeldivalt üllatas dirigent **Jüri Alperen**, õieti mõned tema va-

litud tempod (variatsioon unenäos, Quiteria *coda*).

Üldiselt on 1986. aastal esietendunud "Don Quijote" aga veel päris "elus". Iluravi, mille eelmisel hooajal lavastusele tegi **Mai Murd-maa**, aitab sellele kaasa.

Reedesel etendusel oli veel üks oluline tegelane — tookordne pealtvaatajaskond. Milline kaasa-elamine!

HEINO AASSALU